

Prot. R.

M. Louis J. Cornu, Pre.
Nids.

Renouveler et respectable
amici: tout cela a pu
de vous par monar d'.
pour a les 7.56 del veyre.
supra que va rebe l'ele-
gant vpuscol que desdram
als madrilamps y en el
qual van de programmes
sel tres corrects. Les no,

tiens que venas de la boca
son altamente satisfactorias
y auguran un grandissimo
futuro.

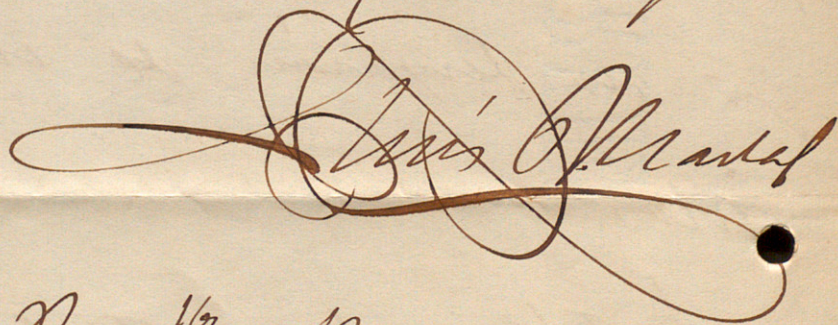
Habia temido recibir unas
instrucciones impuestas que
serian para los expedicionarios y
que no permitirian de volver
a ellos.

Portablen el central de
comunicaciones a la casa
de D. Pedro R. Dalbo, Cruz,
42. Los datos van a ser que un.

Don amis:

20. Fularu de fal,
Rferi latali,
mre de 20. P. B. Nalboa,
brur, 42,
Madrid

D'equi a Dijous 7 muni
en un ad. 7 n. c. 7 p.



Mrs. ¹⁶ Jan 12.

Lei prade riqe demis a
Am. furiol qui' envoie iunne

Altament a can Rossi... G di
no: que li entregui a T. el
pàlano dels neurionistes,
i T. digues si me'l doni a
mi. A les 3 veu al Arce.

Adre!

COMITÉ EJECUTIVO
DEL
CENTENARIO DE BALMES
— VICH —
DELEGACIÓN DE BARCELONA

ORFEÓ CATALÀ
BARCELONA

10
Fij 12

PARTICULAR

Not. R.

Am. Lluís Roman, Pre.
Vile.

Molt ben vingut Am. Lluís.
Estem pigades definitivament
les feyes de l'escurrió. hoolti:
dia 18 d'Abil, entre 8 y 9 del
vespre, sortida de Pna.; arribar
a Madrid, 19, entre 1 y 2 de la
tarda. 1^{er} concert, el 20, vespre;
2^{on} concert, el 21 (diversa); 22,
desans; 3^{er} concert, el 23. El
24, cap a 9 hores mati, sortida de
Madrid, diria pel camí y arri-

bank Sangreya a entrada
se podr. El 25, mati, visita a
la Pilaria, y, a las 4 de la tar-
de, concert per invitatis, per
la Societat Filarmónica, en el
Teatre Principal. Després del
concert, supper. y, acabat, cux
al tren, per arribar el 26, ma-
ti, a Oña.

Recor del viatge, de 12 a 15
Ptes., en 1.^a mellorada y ver-
bament (però minúscula!!)
en 2.^a. La vida a càrrec de
cada un.

Per lograr la referida mello-

de, que permet un tren menys
parat, al Orfeu com de pagar
d'admetre pochs, molts pochs,
excedents; però ja he parlat per
M. i'm començar a parlar d'aquests
pochs i's revolten i quants
seran en tal cas. Mentres
els apassionats l'intenció. Ah
airo! Mijoum!

Me'n vaig a centar el Par,
vital, que m' sembla que re-
ultarà poch. Aquella oportu-
nitat. La Llanterna no es
el ser que ha de redimir.
Serà l'astutia per l'Orfeu,

que i'hi fa ab la valentia
de rompre.

Invenis bo, recatos. als
de la Shole cantovini i me-
na con dev. e. r. j.

p. l. m. l. b.

Luis Pradal

COMITÉ EJECUTIVO
DEL
CENTENARIO DE Balmes

— VICH —
DELEGACIÓN DE BARCELONA

Rvt. Sr.

Mn. Lluís Romeu, Pvre.

Vich.

Amich Mn. Lluís; y, donchs, què fem? Fa ja prop de quinze dies que vaig anunciar a n'en Pujol l'envío de la paperada y cada vegada que'l veig me diu lo meteix: no s'es vist res. Ahir vespre meteix... Mn. Gudiol me digué, y ho veig confirmat a la "Gazeta", que ja tenia els papers generals. Com no'ls envia? Y la partitura per traure els altres, que ja se'n cuydarán ells, com no vé tampoch?

El temps passa passa y l'istiu me fa molta feresa per la mandra general. En Millet sempre se'n vá un quant temps a fora y, per acabar-ho d'adobar, en Pujol se casa el mes entrant. El 24 l'Orfeo acaba de Belles Arts y de segur que s'hi podrian posar desseguida. Y soms a 19!

Bellugarse, reverent, bellugarse!

Demá tornaré al Orfeo. Veyám si tindrán res.

Recados y mani a son dev. a. y s.

Mn. 12/10.

Lluís Romeu

ESTUDIS UNIVERSITARIS CATALANS

PI, 7, PRAL.—BARCELONA

Rob. R.

20/10.

Mu. Lluís Roman, Pere.

Mili

Lluís i repte. amidi:
 avans l'altre vespre vaig cop-
 rar un dillit en hora de des-
 cans i evolucionàrem. Per de
 prompte l'idea de la missa
 atornada li granta de valent,
 un xi catàleg, i li plagié un
 sentit que V. podria disposar de
 80 a cent persones per asse-
 gir al clor popular. Aleshores
 donà una vista a les mui-
 tes i no vingué res de promp-
 te. Després feu vjnes d'apar-
 tament al el cop, però vingué
 que convenia parlar ab V.
 Vaig entendre que, anant-li
 molt bé, hi debia trobar
 poch ioch de veus i atencio-
 res me vaig recordar de lo
 que V. me va dir, que anava
 a que la missa li servis-
 per després. Induvino el quid?
 Vaig dirli que probable-

mont. V. vers' après dimanche;
répondre que comme réellement
vous nous de que V. autre
de plus à la façon, y de tous
manières de prédé les papiers.
Abandonner unie, per porte
de plus. Pot composer
et votre plaisir y amuse,
vraiment.

Revenir à une chose y
manier à son des. a. y 1.

Louis J. Mardel

altres, aprofitant-se'n al la dependa per
ORFEÓ CATALÀ

BARCELONA

seuen com ho té aquell home

PARTICULAR

¿ si pot haver-hi esperances de que
ho doixe corre. Si en sortís loquis
de venir aviat, lo millor seria
parlar-ne; però en ho té si ho de
venir. Mr. Jordà, que hi està
en relacions, en qui ho he de
per. Avinguar per en sort si en-
cara en Study està en la me-
teixa, en per la missa; perquè, si
persistís en l'idea, donat el temps
promís ¿ l'amistat qui en sort
ho té, en a novatres, ni als mes-
tres del Orfeó, ni està bé per
nos en contra. Ademés, es clar

per'ell tindrà el seu pensament, pe-
ri, i en s'hi quèi encaterinat ma-
ra i hoquei sob' poca cosa, potser
encara forane a temps a salvar
la nostra idea ab el mateix
concurs del Study. No li sem-
bla?

El procediment crech que es el se-
güent: que Mr. Sudrol enciga
a vi'en sob' d'identifi que es cosa
la recolta que l'orpo' vige a
pendre part en les festes del con-
terari i inauguració de les pin-
tures, que per tal motiu han-
ra' de cantar la missa ponti-
fical, que en virtut Paucò han-
ria de saber com més aviat mes.

Uxor den D'Indy es Torustens en en-
mine ita missa, ja per que
at Tempus puzza puzare en rel-
cio' ab es matres del Orfei per
cantata per si' reverita datus
respecte de les actuals condi-
cions del clor o per manerari-
se ab anticipacio' car qui'on
D'Indy hegué abandonat l'idea
d'habitar de manera, a clor, que
may puzza el tal D'Indy en-
puzza que moratres, despreciam
les roves colpes. I havon, si' ente-
nem, que la cosa esta' molt en-
darrera, missorem de trobar la
forma de plantarli la clorfa
i emmaniar la missa, enora

dire via indigne, al camil que
moraltres le volens.

brech que j'haurai set capes
del meu perament. Partim de
seguida a Mr. Judiol y cu' el
origo rapidament, perque hem
sim de saber que avans de
dignos. Dja a Mr. Judiol
que prays apunta per casa y
que fare immediatament la
partio al tote la delicadara po-
nible.

J'entrevant les habres! J'
verra com ho anirem ~~en~~ es,
colpant. J'esperie aviat.

Recordos a tot hom y manis
a son affu. Luis M. Madaf

ORFEÓ CATALÀ
BARCELONA

PARTICULAR

17 Juny 1809.
Sut. tr. Mm. Lluís Bonmar, Pre.
Vich.

Molt benivolent Monen Lluís:
La vinguda del Orfeó a Vich pel ben.
Tenari té ja estat oficial. Desde la
Tornada de Valencia el chor repora
i, per consegüent, a la vetlla repor-
ran també els Mestres. Alis temian
Junta i veig aprofitar queres ra-
gis i veracitat (rara avis) per
portar l'ajp al nostre uoli. A
penar que la Junta temia altres
anunysos grossos a tractar, entre
ells en concerts, la medea nota

per l'enviacion. Semblavan vija-
tars tots. En la bot mi'ajuda bé.

L'orfeó anirà, Doncker, a Vile, canta-
ra l'abrotta, cantora la missa y
farà el concert.

L'ara me'n va la missa, que
se'n parla llargament.

Al mitjà dia vau veure Mm. fu-
diol y Torcien aguantar tuda. El
Mm. fudiol va dirme que ha-
viem de tenir en compte que,
segons les noticies pu'ell té per
font, alio de per la missa espereu
en S'Indy y cantada l'orfeó no
era cosa senyada com no molt
menys, sinó que'l Tac missa

je lui t'en fays pte. N'is contraria,
ni clar, ni nostre plan. Brats,
douls, al veure - tractarho, avans
de dir res jo (ab certa traydoria)
del nostre plan, vray aludir a
auco deu 2^e Indy, y als confinan-
ren les noticies de Mr. Joubert
per lo qual he dit en fitech. I;
venen, ni clar, la tempesta de-
munh. - no fara una missa
de confiansa - deya en Pujol.
Tan Millel - faja: - per l'home
del Strans.

Fortuna pregué part en la disu-
cio, y en un aranch deye en Pu-
jol, mentres nos lamentavam;

- ¿perquè vivís tu hereu d'arruclar nos,
altres, perquè no la pots fer tua. No,
men meteix la ruina!

Eravam al punt d'obrir. Aquí' notes
lò i explico el meu plan. D'ada-
maris' general, iniciada per Mi-
ket. Johnson se ben capós dene-
guda del efecte meravellós que
farà el poble resultant de dir
en la forma projectada. Des de
que les naves del bispe' d'una
ben de pàndrets part, cap a
vergüencia. Johnson murmur.

De, però temin ara aquesta
opinió deu D'Andy i hem de
veure què. Suscitarem on que nos.

Molt Sr.

Am. Miquel. Gamen, Pere.
Vila.

Molt car. i benvolgut
amich: anava, al portar de
la festa, a posarli un telegrama,
però m'ha entrat el
dubte de si li podria anar
d'inconveniència. Si hi era, no truncho
de fet més que enviarli l'au,
horabona, la meua.

Per mi i entre la propor-
cions) he estat lo millor del
acte. El chor mixte del al-
fonsu no m'ha acabat de
convèncer: m'ha agradat
tant que més el tres de mi,

na de Requiem. També m'ha
semblat, que hi ha una
molt fina i neta melodia
sen fínt.

Si m'hi ha estat, he de dir,
li que'l públic ha aplegat
segurament, el seu nom y
la seva obra. Les circum-
stàncies també li han ri-
gut favorable: cantada
per tot l'Orfeu després de
la melodia i piano, en
un local tant pau com
se resultant exquísides, l'au-
ditori ho semblat, que's
revertia. Per altra part,
m'ha semblat, ben can-
tada. Aquelles notes super-

l'atres del final, que s'han
notat molt bé a pesar de
la finura, m'ha semblat que
marcaven, completant el
bon efecte. Me sembla que
pot estar seure de que que-
dará de repertori i agrada-
rà més quant, més se canta.

Quina Martorella no haurien
sentit la hora, la nostra
hora del Folló, de qui jo'n
canta tant delicioses històries!
no tinc mica de conèixer
el bravat que t'hi ho feia, per-
què's porta a enver molt ma-
co! Com l'entendran, si
no la canta l'Orfeo? Jamai-
raré si puch punxar lo per

que la canten un dia val-
le.

Avant, drinks y welps al
bulto: hem de veure que
mris hoqueu. Tantantay
ab armonisacions. He vist
que la feta, a pesar de
remellar bon yich decoral,
no he mogut protestes. Au.
Vieuu Shank, que s'ho pre-
sentat, ho veig molt aplan-
dit. Janbe' es curios' qu'es
dr coleccioniste de ballats
hagen sigut 2 cleros.

Decorar als de car serr
y als annils y mms
von affu. a. y s.

Heis Mady

Mrs., 4/17/06.

Prot. R.

M. Louis Roman, Obe.
Nide.

Molt benivolent elus. Louis:
cumplissit le paraula, qui
van quatre ralles d'histories
sobres des cants courabets.

Li œuvre representa un core
des de batambas. Agnollode
devant d'une torche li bi la
fille d'un martyr d'heut un
ben monolote atterrat ab
de des cants. Li un d'ajets
et de baptisme (li aye dis,
cant etc.) a prop. peró revisi.

he; l'autre (Oh bon fidel) es més
lluny, però han d'aterrar tots
dos, dirigint l'obra al mateix
lloc, es dir sent unes paues
que discretament pot sostenir
l'harmonia. Perque després, al
final, s'ha de reproduir per
tots dos, com un cant de victòria
victoria l'"Oh bon fidel", i agra-
ta agada unes paues. M'an-
ten? li dir que la música
sempre ha d'anar la mateixa,
però admetent al principi unes
interrupcions que després en són
cessants.

Voluntat, ordenis, el per d'una

petites proreces per les ba-
tambes, y per co li deya,
li tenia alguns tros de rima,
sua la bet al qual aplicar
una lletra qualsevol. Una
cota curta y separada. Com
si us veurem, si a deu pla,
disapte y dimerge. Si in per,
lacom d'avis d'anes. Local
tre unpair més.

El cant "Oh ben fidel" ha
d'aver una mica robust, pe-
rò ni d'un ni l'altre l'hi
verenitat de que n'au a més
de dues veus. Pel publicat per,

ra' el metens efecte 7 les ve,
per ho quedaran mes fàcilment
7, es tant convenient, per evi-
tar feyna, també seria bé
al missió. ho fi, com V. vulga.

Recabdo e cara sena 7 als
amichs 7 manis sempre
com pda 7 nays.

Antoni M. M. M.

Mre. 29 / v. 19.

COMITÉ EJECUTIVO
DEL
CENTENARIO DE BALMES
— VICH —
DELEGACIÓN DE BARCELONA

l'hor immediat, più invisibile, dritta
l'ascena, infantil. Ragionare.

L'ayga Uiscant
cobre'l cap Tenore
can del infant.
bona man ponnella,
con flor novella,
vé al sant jardí.
La flor de rosa
per tot se pora,
fins del mati.
Per tu'us envia
voler alegrar
l'amor d'ivi.
L'ayga Uiscant
cobre'l cap Tenore
can del infant.

Mon m^{ie}s interior, de veus ja
m^{ie}s fetes, en so de p^{re}gare.

Oh ben fidel,
arbre que aribas
a torã al bel!
Lea flô ? pullatje
de ton brancatje
cap arbre ! te.

Oh dany navissim,
fuc'e puyt navissim
d'amor corté !

Per tu alpin da
santa alegria
al mon vingé.

Oh ben fidel,
arbre que aribas
a torã al bel!

Oh l'heu fidel
Arbre que arribas
a toca' l' cel!

La flo y fuchatge
de ton brancaige
cass arbre 7 te

Oh l'heu suavissem
que l' fruyt deloissim
d'amar soste'

Per tu algun dia
santa alegria
al meu viure

Oh l'heu fidel
arbre que arribas
a toca' l' cel

Tarjeta Postal



Ant. Sr. Honra Luis Roman, Pre.
b. hola,

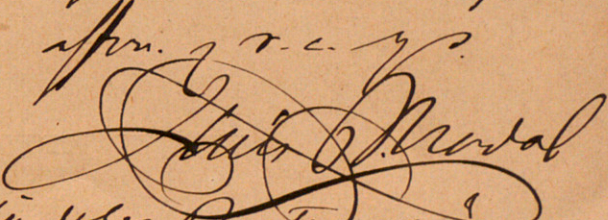
Nich

ESTUDIS UNIVERSITARIS CATALANS

* * * * * ~~PL. 7, PRAB.~~ — BARCELONA * * * * *

Caro Aut. amici: felices nates de
H. Luis, cu conjuge de la fam. y
devos devots. I per molts anys!

Amis'e cou afm. y r. c. y.


La penne ab alli nels Pente, oy!

Molt R.

Am. Lluís Romero, Pare.

Vile.

Molt benivolent Sen. Lluís:
li envio a l'edena del
quadro catacumbari per
les Beates per que's fane
càrrals de la combinació
de la música. Me sem-
ble que, no li serà difi-
cil llegir-ho per l'efecte
final. Les dos dures po-
dràn venir, si convé.

al final del quadro
s'ha de tornar cantar
per venir en l'edena
7 veure per el bantut
de la obra, però això no

portarà gran dificultat.
No hi arribi encara la
lettre de la mare, o pu-
resso, perque encara no es
feta. No hi podrà gaire
feyra.

Reuador y a la vista, i
vindrà diumenge.

Arribi a un obr. c. y p.
p. l. m. l. b.

Lluís Nadal

Mars. 30 j 19.

ment jove la nova acimeta. Ah,
senyor! vos demanare el bàlsam
del vostre corral i me l'enviais,
fauers, ab eixa veta recordança del
meu baptisme!

Se repetirà el final del bàutic a l'hem.
bontinno Fàbria:

Prejar per mi, pare meu, al Se-
nyor Omnipotent i que'm done el
valor que'us donà a vos en l'hora quan
si inevitable del martiri. Que vinguen
les proves quan hegeu de venir,
que vinguen cum més aviat me'llon,
que'es mana hermore la plume del
sacrifici per uneser continua-
ment peturada. Deide aci d'ius, pa-
re meu, les vistes despullen me par-
lar ab més eloquencia que totes les
paraules i sembla que m'insperei-
gan el valor que'us faltava. Ja'm
contu porta. Ja'm trobo valent: l'hu-
ra del holocaust, per molt que
corra, arribarà tant pel meu de.

utro 7 per les meves auries.

forman sentença, ligats, el bantut de la
brau 7 el bantut del Raydisme, formant un
tot armoniós. Fulvia s'aixeca 7 se'n va
lentament pel pass.

(Curador de batombes. Fúlvio apenollada
devant del espulser de un pare, i primer
terme. Al obrir la cortina se veu dins, a
distancia, el bany a la breu. "Oh breu fidel etc."
Quan s'ha acabat, Fúlvio alça el cap
i parla:)

El bany de la breu, del arbre sant
de la nostra Redempció! Quants dies
fa ja que al dhor de tots els ger-
mans la meua veu no s'hi junta!
Per què, Senyor? Per què? Sol de la
terra sempreja errare aires la
meua ànima? Oh! l'antiga impure-
sa del mon ser no se'n es anada
encara. De què tinc de plorar? De
què tinc de dolorem? L'ànima canta
del mon pare fugí d'aquest mon
en mitx dels anels dolurs del
marteri... Nois queda Bell a la
terra més qu'aïres, pobre desquella
del cos d'ores aïr d'entre. Però ell
mori' ab llum celestial als ulls i

el més bonic dels somnis als llavis. La
seua ànima se'n volà a l'estrella ^{suprema} pe-
lucitat, al ni del llum sacre. Perquè
no me'n tinc d'alegrar i en el fons
del meu cor absoluta alegria? Oh ca-
deses temporals, que feixegues sou i
com esclauisau les ànimes joves!
Pordó, bon meu, pordó, i emiaume
Dall'alt el balsam de vostra con-
solació, orador i marissim!

En el fons de l'escena, però invisible se
sent el bàntid del Baptisme. Fúria
l'escotat al principi i, acabat, diu:

Aquí, més prop, el bàntid del Bap-
tisme. S'hi cab i es el tenore in-
fanto' marxa nasent o'l neófit
que araba l'entrar cerant la sobi-
rana llum en aquests carreus de
continues tenebres? Oh santa rego-
sa vida eterna, com me recordo de
la Teva serenitat. Perquè en un dia in-
oblidable! Me rembla q's'entrava fins
al fons del meu cor per fer eterna

Amich Mr. Luis:

Sobre allò que parlarem de
les Nentes qui té un cro-
quis capaç de deixar-lo blau.
Hepàtic, medital i moltis
apuntis, que unes tus fiero
el leon... Ja viu drà a veure
un Papets des q' n parla
rem.

Son affm.

q. x. 102.

Luis Aranda